

- Говори! зарадва се великиятъ везиръ.
- Ти искашъ да престанатъ да говорятъ: „Великиятъ везиръ е крадецъ“?
- Да.
- Азъ знамъ едно срѣдство. Единственото, най-доброто.
- Именно? — се зарадва великиятъ везиръ.
- Престани да крадешъ!
- Великиятъ везиръ безъ да става отъ мястото си, заповѣда да му отсѣчать главата.
- Отъ двамата зломищеници, — каза той, — Садрай е по-безопасенъ. Той искаше да ме лиши само отъ доброто ми име, а този — даже и отъ доходите ми.

(Преводъ).

Безименеко.

Разковниче.

Не струватъ, майко, не струватъ,
Дѣлбоки твои поуки: —
Добритѣ хора гладуватъ,
За злите — вредомъ сполуки.

Не струвагъ, майко, не струвагъ
Сърдечни, мили съвети: —
Мерзавци гадни добруватъ,
А хора честни сѫ, клети . . .

Да бѣше, майко, ти знала,
Години що сѫ настали,
Ти би ме въ другъ пѫтъ пуснала, —
Пѫтъ, въ който вси сѫ тръгнали:

Грѣбнакъ да чупя учтиво,
Предъ силни кротко да лазя;
Да хвала всичко смрадливо,
Свещена правда да газя.

Ти би ми, майко, казала,
Честъта на стока какъ става;
Урокъ другъ би ми ти дала,
Урокъ какъвто се дава:

— „Безценно днесъ е мѣлчане;
Предъ кръвъ затваряй очите;